

Rakytov (1567 m.n.m.) – Ploská (1532 m.n.m.)

22. máj 2010

Daždivé dni a chladné počasie spôsobilo odklad výstupu na Rakytov a Ploskú o týždeň neskôr. Podľa predpovedí by sa dnes mohlo podariť vyhnúť sa dažďu, aj keď s prípadnou búrkou rátať musíme. Deň sa hneď od rána ukazuje pekný, slnko svieti, len kde tu sa na oblohe objavujú mraky. Výstup na Rakytov začíname na rázcestí Teplé, odkiaľ po žltej značke kráčame lesom po asfaltovej ceste. Cestu lemuje potok bohatý na vodu po vytrvalých dažďoch i ešte stále len prebúdžajúca sa príroda – sýta zeleň nových listov stromov, či rozkvitnuté kvety. Asfaltová cesta sa mení na lesnú, no aj z tej po chvíli odbočíme na úzky zablatený chodníček. Značenie je biedne, ťažba spravila svoje a tak miestami máme problém kadiaľ ďalej. Dostávame sa ku opustenému salašu s jazierkom a stúpame ďalej. Les sa postupne stráca, vystupujeme z neho na lúky, odkiaľ sa nám naskytujú pohľady do hlbokých dolín i na hrebeň Nízkyh Tatier. Oblačnosti pribúda, na severe vidno búrkové mraky a po príchode do Severného Rakytovského sedla vidíme blesky a približujúcu sa búrku. Rozhodujeme sa, či pokračovať ďalej, alebo nie, búrka sa blíži, no rozhodneme sa pokračovať aspoň na Rakytov a odtiaľ sa buď vrátíme, alebo pôjdeme ďalej. Asi v polovici cesty začína padať ľadovec a búrka je už nad nami, preto nepokračujeme ďalej na vrchol, aby sme sa zbytočne nevystavili riziku, ale schovávame sa za smriečky, pretože ľadové krúpy štípu aj cez pár vrstiev oblečenia. Ako rýchlo búrka prišla, tak aj odišla. Stúpame ďalej na do kopca, až prichádzame ku krížu na vrchole, kde nás chytá ďalšia vlna krúpov, avšak slabšia, ako tá predošlá. Rýchla fotka pri kríži a schádzame nižšie do doliny. Dostávame sa do mrakov a tak moc toho nevidíme. Vietor ich však rozfúkal, vykukuje i slniečko, v diaľke sa týči výrazný tvar Čierneho kameňa a plochý vrchol Ploskej. Prechádzame lúkami a popod Čierny kameň prichádzame do sedla Ploskej. Tu stretávame pár našich turistov z prvej skupinky, ktorí mali rýchlejšie tempo a stihli i výstup na Ploskú. Pre opäť sa približujúca sa búrku už tento posledný výstup vynechávame a zostupujeme nižšie. Cestou míňame salaš s ovečkami a pastiermi práve pri poobedňajšom dojení. Zanedlho už oddychujeme dolu v dedine pri guláši a pive. To však ešte pre dnes nie je všetko. Známy ochranca a milovník prírody Miroslav Saniga nám vo svojom zaujímavom dvore plnom klietok pre vtáčiky pútavo rozpráva o svojej láske k murárikovi či hlucháňovi i o stretnutiach s medveďom so šťastným koncom.

